

# Άρειος Πάγος 178/1976, Ολομελείας(1)

Πηγή: ΝοΒ 24/76 σελ. 708

**Περίληψη:** Εργάτης-ατύχημα.-ναυτικός. - λύσις συμβάσεως ναυτολογήσεως. - παλιννόστησις δι' αεροπλάνου επιλεγέντος υπό πλοιάρχου. - Θάνατος εκ πτώσεως αυτού. - χαρακτήρ ως εργατικού ατυχήματος (μειοψ.).

## Απόφαση Δικαστηρίου

---

Πρόεδρος ο κ. Κ. ΖΑΧΑΡΗΣ

Εισηγητής ο κ. Ν. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΣ, αεροπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Α. Ζολώτας, Β. Νομικός

Επειδή, κατά το άρθρ. 1 του β.δ. της 24.7/25.8.1920 "περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών και υπαλλήλων", ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επερχόμενον εις εργάτην ή υπάλληλον των εν τω άρθρ. 2 εργασιών και επιχειρήσεων παρέχει εις τα κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου δικαιούμενα πρόσωπα δικαίωμα αποζημίωσης απέναντι του κυρίου της επιχειρήσεως, οσάκις τούτο επήλθε εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Κατά την σαφή δε έννοιαν της διατάξεως ταύτης, εξ αφορμής της εργασίας επέρχεται το ατύχημα και αν έλαβε χώραν εκτός του τόπου και χρόνου της εργασίας και μετά την λύσιν έτι της εργασιακής συμβάσεως, εφ' όσον υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος δυνάμει του οποίου οφείλεται εις την εργασία ως αφορμήν. Εξ ετέρου, κατά το άρθρ. 78 του Κώδικος Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ν. 3816/1958), παρέχεται εις τον ναυτικόν, ούτινος ελύθη η σύμβασις ναυτολογήσεως, πλην εξαιρέσεων, περί τινος των οποίων δεν πρόκειται ώδε, δικαίωμα παλιννοστήσεως αυτού δαπάνη του πλοίου, κατά δε το άρθρ. 79 του ίδιου Κώδικος, το ρηθέν δικαίωμα, ασκούμενον διά δηλώσεως του ναυτικού προς τον πλοίαρχον, συνίσταται εις την εγχείρισιν προς τον ναυτικόν υπό του πλοιάρχου εισιτηρίου επί υπ' αυτού κατ' εύλογον κρίσιν του εκλεγόμενου συγκοινωνιακού μέσου φέροντος εις την Ελλάδα ως και εις την καταβολήν ποσού εξασφαλίζοντος την μέχρι της επανόδου διατροφήν του. Εκ των διατάξεων τούτων εν συνδυασμώ και προς το άρθρ. 66 εδ. β' του ως άνω κώδικος, καθ' ο αι ειδικαί διατάξεις περί αποζημιώσεως των εξ ατυχημάτων εν τη εργασία παθόντων εφαρμόζονται και επί των ναυτικών, σαφώς συνάγεται ότι όταν εις ναυτικόν επεσυνέβη ατύχημα κατά την διάρκειαν παλιννοστήσεως αυτού, πραγματοποιουμένης διά του υπό του πλοιάρχου επιλεγέντος συγκοινωνιακού μέσου, θεωρείται ως επελθόν εξ αφορμής της εργασίας, αφού ένεκα ταύτης εδημιουργήθησαν αι συνθήκαι διά την επέλευσιν αυτού, αίτινες δεν θα ελάμβανον χώραν άνευ εκείνης, μεθ' ης ούτω το βίαιον συμβάν συνδέεται εμμέσως εν σχέσει αιτίου και αιτιατού. Όθεν δέον να επιλυθή η διαφωνία υπέρ της γνώμης του πρώτου τμήματος, αναπεμφθή δε η υπόθεσις εις το τρίτον τμήμα προς περαιτέρω συζήτησιν. Κατά την γνώμην όμως ένδεκα μελών του δικαστηρίου έδει να επιλυθή η διαφωνία υπέρ της γνώμης του τρίτου τμήματος, διότι κατά την έννοιαν των ανωτέρω διατάξεων ως εργατικόν ατύχημα θεωρείται το επερχόμενον εξ αφορμής της εργασίας, εφ' όσον έλαβε χώραν διαρκούσης της εργασιακής συμβάσεως ή σχέσεως και ουχί μετά την λήξιν αυτής, οπότε εκλείπει ο μετά του εργοδότη δεσμός, εφ' ου θεμελιούται η ευθύνη αυτού, ταύτα δ' έχουν εφαρμογήν και επί ατυχήματος επισυμβάντος εις παλιννοστούντα ναυτικόν μετά την λύσιν της συμβάσεως, κατά την διάρκειαν της μεταφοράς αυτού διά του υπό του πλοιάρχου επιλεγέντος συγκοινωνιακού μέσου, αντιθέτου εκδοχής μη δυναμένης να συναχθή εκ των ανωτέρω διατάξεων του Κ.Ι.Ν.Δ., αφού η υποχρέωσις του εργοδότη έναντι του παλιννοστούτος εξαντλείται διά της εγχειρίσεως του εισιτηρίου και της καταβολής του αναγκαίου προς διατροφήν ποσού και συνεπώς, μη υφισταμένης ουδέ παρεπομένης υποχρεώσεως εκ της συμβάσεως εργασίας, δεν δύναται να λογισθή αύτη συνεχιζόμενη, εντεύθεν δε εκλείπει και πας σύνδεσμος μεταξύ του ατυχήματος και της εργασίας και δεν δύναται να θεωρηθή αύτη ως αφορμή εκείνου τελούσα εν αιτιώδει συναφεία.

(1) Επιλύει διαφωνίαν ανακύψασαν μεταξύ των Α' τμ. Α.Π. 649/74 και Γ' τμ. Α.ζ. 771/75 ας βλ. εις ΝοΒ 23. 184.